

CZIGÁNY GYÖRGY  
*Szép magyar liliom*

*Sanzonok Gárdonyi emlékére*

*Kék Dunán mereng az ég  
Fénypalástban messzeség  
Áradjon kegyelme ránk  
Érted könyörgünk hazánk  
„Szűz Szent Margit esedezzel  
Nemzetünkért az Istennél  
Szép magyar liliom!”*

*Tulipán ég verőfényben  
Duna-parti nyárfaág  
Kőárnyékban hófehéren  
Hajladozó gyöngyvirág  
Vékony zengésű harang szól  
Lelkes lányok hangjai  
Zengnek-bongnak a kolostor  
Ünneplő harangjai  
Vörös téglá fehér márvány  
Templom áll a szigeten  
Klastromában kis királynő  
Jézusnak él kegyesen*

*Köszönöm – sugja – köszönöm  
Nap villan át felhőn kövön  
Szívdobbanás volt – hova lett?  
Felhőnél tűnékenyebb  
Virág szirmánál hervadóbb  
Szellők veszejtik el a szót  
Szívdobbanás egy pillanat  
Nem áll a szív meg csak halad  
Margit hangja már másvilág  
Emléke romon nőtt virág  
Nap villan felhőn át kövön  
Szellő susogja: köszönöm*

*Csak titkunk marad meg  
Magunk elenyészünk  
Nyíltunk hervadásra*

*A szívünket azért  
Rejtette el Isten  
Hogy senki se lássa*

*Hervadásunk hála*

## Emlékezet

Mintha tudnák a tárgyak.  
 Fölösleges a levegő,  
 már nem kell lélegezni.  
 Soha más nem volt, csak  
 épp ez: a nap, az óra.  
 Jelentésüket elvetik  
 a szavak. Szabadon lengve  
 szólnak, miképp a harangok.  
 Mintha köpeny-méhükben  
 dajkált magzatuk volna  
 a csend. Születő szív, mely  
 megzendül, megáll.  
 Miért lett idegen a napsütéses  
 nyár tekintete? Hol van a tiéd?  
 Nélkülem dobog már a pillanatnyi,  
 a leszakadt öröklét s minden  
 kiáradt létezés. Hiszen enyém:  
 hogyan lehet hát, hogy mégse,  
 mégse emlékezem reá?



„elvált levélen lebeg a világ”